जा पयसा नउक्षतं । वाचꣳसु मिचावरुणाविरावतीं । पर्जन्यश्चित्रां वदति त्विषीमतीं । अभ्रावसत मरुतः सुमायया । द्यां वर्षयतमरुणामरेपसं । अयुक्तसप्तशुन्ध्युवः । सूरोरथस्य न प्रियः । ताभिर्यासि स्वयुक्तिभिः । वहिष्ठेभिर्विहरन् पाहि तन्तुं ॥ ४ ॥

अवव्ययन्नसितं देव वस्वः । दविध्वतो रश्मयः सूर्य्यस्य । चर्म्मेवाबाधुस्तमोअप्वन्तः । पर्जन्याय प्रगायत । दिवस्पुत्राय मोदुषे । स नोयवसमिच्छतु । अच्छावदतवसङ्गीर्भिराभिः । स्तुहि पर्जन्यं नमसा विवास । कनिक्रदद्वृषभोजीरदानुः । रेतोदधात्वोषधीषु गर्भं ॥ ५ ॥

योगर्भमोषधीनां । गवां कृणोत्यर्व्वतां । पर्जन्यः पुरुषीणां । तस्माइदास्ये हविः । जुहोता मधुमत्तमं । इडां नः संयतं करत् । तिस्रो यदग्ने शरदस्त्वामित् । शुचिं घृतेन शुचयः सपर्य्यन् । नामानि चद्दधिरे यज्ञियानि । आसूदयन्त तनुवः सुजाताः ॥ ६ ॥

इन्द्रश्च नः शुनासीरौ । इमं यज्ञं मिमिक्षतं । गर्भं धत्तꣳ स्वस्तये । ययोरिदं विश्वं भुवनमाविवेश । ययोरानन्दो निहितोमहश्च । शुनासीरावृतुभिः संविदानौ । इन्द्रवन्तौ हविरिदं जुषेथां । आघाये अग्निमि-